

OCHRANNÁ ZNÁMKA

LOGOŠÍK MÁ
REGISTROVANOU
OCHRANNOU ZNÁMKU.
PORUŠENÍ PRÁV Z
OCHRANNÉ ZNÁMKY

Nedovolené poskytnutí materiálů v elektronické nebo tištěné podobě je porušením práv z ochranné známky. Za nedovolené sdílení, kopírování nebo šíření materiálu budeme vymáhat náhradu škody podle § 268 [trestního zákoníku](#).

Od 1.1.2019 vstupuje v účinnost zákon 286/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví), a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

PODMÍNKY POUŽITÍ

Děkuji, že zakoupený materiál používáte pouze k vlastní potřebě a nešíříte ho rozesíláním, sdílením či kopírováním dále.

Všechny stránky tohoto materiálu jsou chráněny autorským právem.

TOTO JE JEDNOLICENCE - SLOUŽÍ POUZE VÁM.

CO JE POVOLENO:

- využít nekomerčně materiál pro svou vlastní potřebu (ve třídě se žáky, či v domácím vzdělávání)
- materiály dětem, se kterými přímo pracujete můžete poskytovat, avšak pouze v tištěné podobě.

CO NENÍ POVOLENO:

- poskytovat materiál dalším osobám, např. rodičům žáků, dalším učitelům na škole - Pokud se jim tento balíček líbí, požádejte je, aby navštívili náš eshop www.logosik.cz a licenci si zakoupili. (jedna licence = jeden nákup) opravňuje k využití jednou osobou. V případě využití více učiteli je potřeba zakoupit daný počet licencí - to platí zejména, pokud materiál kupuje škola.
- sdílet materiál dalším osobám, např. na sociálních sítích, zasílat emailem, nahrávat na různá úložiště, včetně školních webů atd. je přísně zakázáno.
- dále není povoleno kopírovat materiál kolegyním, rodičům, sousedům ...
- jakkoli využívat tento materiál ke komerčním účelům - na základě tohoto balíčku nesmíte vytvářet nic k prodeji nebo sdílení.

METODIKA – JAK PRACOVAT S ADVENTNÍM ČTENÍM Z MISTLEPEAKU

Tento materiál je připravený jako adventní čtení s porozuměním, které rozvíjí pozornost, slovní zásobu a schopnost sledovat děj. Každý příběh je krátký, přehledný a doplněný jednoduchými otázkami, aby děti dokázaly porozumět tomu, co slyší nebo čtou.

Materiál můžete využít několika způsoby:

1) Tisk do pracovních listů

Každý den si můžete vytisknout aktuální příběh a předat dětem jako samostatný list. Učitelé ho mohou využít při ranním čtení, v družině nebo jako součást třídního rituálu v prosinci.

2) Nástěnka nebo adventní tabule

Příběhy je možné vyvěšovat ve třídě na nástěнку. Děti tak každý den vidí, jak se Pipplinův svět postupně vyvíjí. Vyvěšené příběhy mohou sloužit jako opora při společné diskuzi, opakování nebo doplňování informací.

3) Práce ve dvojicích nebo malé skupině

Otázky lze využít k jednoduchému dialogu. Jeden žák čte, druhý odpovídá. Starší děti se mohou ptát navzájem nebo si vytvářet vlastní otázky.

4) Samostatná práce žáků

Děti mohou nejprve příběh číst samostatně a následně odpovídat na otázky písemně. Formát je vhodný i jako krátké procvičování porozumění textu.

5) Domácí čtení

Materiál můžete poslat rodičům. Příběhy jsou krátké, takže se dají číst i večer před spaním. Adventní forma pomáhá vytvořit jednoduchý rodinný rituál.

GRINCH PIPPLIN

a adventní povídání

PIPPLIN A ROZTRŽENÝ SEZNAM PŘÁNÍ

V Mistlepeaku byl den, kdy děti nosily na radnici své vánoční seznamy přání. Pipplin je měl za hloupou tradici — podle něj byly všechny seznamy stejné: samé hračky, sladkosti a barevné nesmysly. Když uviděl malého skřítky Nelka, jak nesměle drží v ruce svůj složený papír, popadl ho zvědavost i zlomyslná touha „odhalit, co si tenhle drobek přeje“. Nečekal ani na svolení, papír mu vytrhl z ruky a posměšně zvolal: „Vsadím se, že tam máš dvacet dárků!“ A než si to stihl rozmyslet, trhl příliš prudce — seznam se rozpůlil.

Očekával pláč nebo křik, ale Nelo jen stál, pevně semknuté rty, a snažil se držet slzy. Když se Pipplin podíval na roztržený papír, poprvé se zarazil. Nebyly tam obrázky hraček ani dlouhý seznam věcí. Byla tam jen jedna jediná věta, napsaná křivým dětským písmem: „Přeju si, aby mohl tatínek na Vánoce domů.“ Pipplinovi jako by někdo uhodil do hrudi. Najednou si uvědomil, že neroztrhl papír — roztrhl kus něčí naděje, něco, co mělo pro malého skřítky větší cenu než všechny dárky na světě. „Já... já jsem nevěděl,“ vypravil ze sebe, ale Nelo jen potichu odpověděl: „Nemusel jsi to vědět.“

Pipplin se dlouho díval na obě poloviny seznamu, ale nevěděl, co má dělat. Ještě ten den je pečlivě slepil, uhladil a schoval do kapsy. Nečekal, že mu odpustí — jen si přál, aby to bylo něco správně. „Tady,“ řekl tiše, a Nelo mu papír vzal a poprvé se slabě

usmál. A Pipplin pochopil, že některé věci se netrhají proto, že jsou tenké, ale proto, že s nimi člověk zachází bez přemýšlení. A od toho dne se naučil, že přání nejsou seznamy dárků — ale malé okna do srdcí druhých.

ODPOVĚZ NA OTÁZKY:

1. Proč Pipplin Nelovi vytrhl seznam přání?
2. Co se stalo se seznamem, když ho Pipplin vytrhl?
3. Jaké jediné přání bylo na Nelově papíře?
4. Co udělal Pipplin, když pochopil, že se mýlil a že to bylo něco správně?
5. Co si Pipplin uvědomil o tom, jak zacházet s přáními?

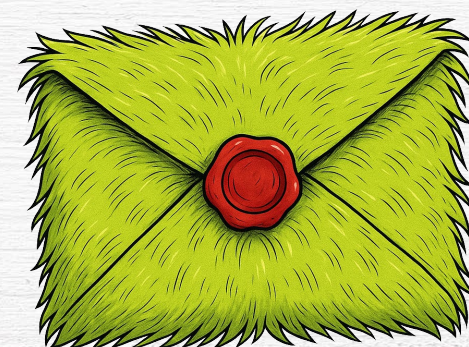
PIPPLIN A ROZTRŽENÝ SEZNAM PŘÁNÍ

V Mistlepeaku byl den, kdy děti nosily na radnici své vánoční seznamy přání. Pipplin je měl za hloupou tradici — podle něj byly všechny seznamy stejné: samé hračky, sladkosti a barevné nesmysly. Když uviděl malého skřítko Nelka, jak nesměle drží v ruce svůj složený papír, popadl ho zvědavost i zlomyslná touha „odhalit, co si tenhle drobek přeje“. Nečekal ani na svolení, papír mu vytrhl z ruky a posměšně zvolal: „Vsadím se, že tam máš dvacet dárků!“ A než si to stihl rozmyslet, trhl příliš prudce — seznam se rozpůlil.

Očekával pláč nebo křik, ale Nelo jen stál, pevně semknuté rty, a snažil se držet slzy. Když se Pipplin podíval na roztržený papír, poprvé se zarazil. Nebyly tam obrázky hraček ani dlouhý seznam věcí. Byla tam jen jedna jediná věta, napsaná křivým dětským písmem: „Přeju si, aby mohl tatínek na Vánoce domů.“ Pipplinovi jako by někdo uhodil do hrudi. Najednou si uvědomil, že neroztrhl papír — roztrhl kus něčí naděje, něco, co mělo pro malého skřítko větší cenu než všechny dárky na světě. „Já... já jsem nevěděl,“ vypravil ze sebe, ale Nelo jen potichu odpověděl: „Nemusel jsi to vědět. Stačilo se zeptat.“

Pipplin se dlouho díval na obě poloviny seznamu, které měl v ruce. Ještě ten den je pečlivě slepil, uhladil a donesl Nelovi domů. Nečekal, že mu odpustí — jen chtěl udělat aspoň něco správně. „Tady,“ řekl tiše. „Patří to tobě.“ Nelo si papír vzal a poprvé se slabě

usmál. A Pipplin pochopil, že některé věci se netrhají proto, že jsou tenké, ale proto, že s nimi člověk zachází bez přemýšlení. A od toho dne se naučil, že přání nejsou seznamy dárků — ale malé okna do srdcí druhých.

ODPOVĚZ NA OTÁZKY:

1. Proč Pipplin Nelovi vytrhl seznam přání z ruky?
2. Co se stalo se seznamem, když ho Pipplin prudce otevřel?
3. Jaké jediné přání bylo na Nelově papíře napsané?
4. Co udělal Pipplin, když pochopil, že seznam roztrhl neprávem?
5. Co si Pipplin uvědomil o tom, jak mají lidé s přáními zacházet?

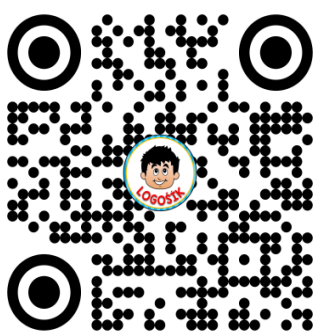
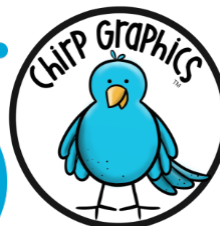
LOGOŠIK ©2025

604547961
www.logosik.cz

BUSY BEE
STUDIO

Obrázky nesmí být kopírovány, šířeny ani používány další osobou.